

FOAIE SĂPTĂMĂNALĂ PENTRU POPOR
DIRECTOR: Pr. VASILE CHINDRIȘ

Redacția și Administrația
Cluj, Str. Chintăului Nr. 51
TELEFON: Nr. 3065

ABONAMEN'TE: Pe un an Lei 100
Pe 6 luni " 50
Pe 3 luni " 30
In streinătate dublu. In America 2 dolari

INREGISTRATĂ LA
TRIBUNALUL CLUJ SUB
Nr. 85.

FLORI DIN CER

Dumnezeiască adiere de zefir dulce și cald vestește primăvara. Colț de iarbă tinerică îmbracă răzoarele în podoabă de verdeață. Vieață nouă

țasănește pretutindenea, pusă ca de o mână revăzută, prin rost curat de muguri, viorele, ghiocel, mățișoare. Așa precum poetul *Vlăhuta* cântă sonet pentru „frumoasa primăvară”, fragment din „marea lumii simfonie”: „Iubire e în razele de soare, și farmec într'a codrului fanfară. Și visuri dulci în liniștea de seară: în cer și pe pământ e sărbătoare”. Sau precum *G. Coșbuc* întâmpină pasările călătoare, „vestitorii primăverii”: „Cu voi vin florile în câmpie și nopțile cu poezie”.

Fiori multe și frumoase, stâlpi de finic, ramuri de arbori așterne azi poporul ca prinos de închinăciune în fața Domnului care își face intrarea de triumf în Ierusalim, pe mână de asină. E *Duminica Florilor*. E praznic de bucurie, în care lui Isus i se înalță osanale: „Bine e cuvântat cel ce vine întru numele Domnului, împăratul” (Ioan 12).

Ierusalimul însuflețit de faptele minunate ale Mântuitorului, copleșit de măreția puterii dumnezeiești cari cheamă pe *Lazar* din Vitania în a patra zi după înmormântare, așterne flori în drumul de mărire împărătească alui Isus. Pentruca peste această ofrandă de strălucire vremelnică să se înalțe, mai frumoasă decât culorile de pe bolta albastră, cununa dumnezeiască de *Flori din Cer*, împletită după știința cea vecinică din lacrimi și bucurie, dureri și biruințe, Calvar și triumf, moarte și înviere.

Istoria sfântă din Evanghelie este o împletire de fapte sguđuitoare, cu desfășurare fără pereche în istoria omenirii. Vedem marș triumfal cu splendori regale, după care trebuie

să asistăm la revista sângeroaselor Patimi din săptămăra Mare, „Tragedia Calvarului”.

Era cu șase zile înainte de Paști. Isus vine în Vitania, unde era și *Lazar* cel înviat. La cină *Maria* sora lui *Lazar* unge cu mir de nard, foarte prețios picioarele Domnului, ceace nu este pe placul lui Iuda, „pentru că era fur și punga o avea”. O altă tabără a pismătareților erau arhierii „cari s'au sfătuit ca și pe *Lazar* să-l ucidă, căci mulți pentru el mergeau din Iudei și credeau în Isus”. Acest plan diavolesc îl întărează *Sf. Augustin* astfel: „O tu gândire proastă și furie oarbă: Dacă

Hristos Domnul a fost în stare să învie pe cel mort, oare nu ar fi putut să învie și pe cel ucis? Când voi uicideți pe *Lazar*, oare răpiți puterea lui *Hristos*? Dacă voi credeți că altceva este mortul și altceva ucisul, iată Domnul le a făcut amândouă minunile: Și pe *Lazar* l-a dat îndărăt vieții, și pe sine ucis fiind s'a ridicat din morți”.

A doua zi dimineața gloată multă conduce pe Isus spre Ierusalim, între flori și strigăte de Osana. Bucuria ucenicilor nu cunoaște margini, așa fel că „unii farisei

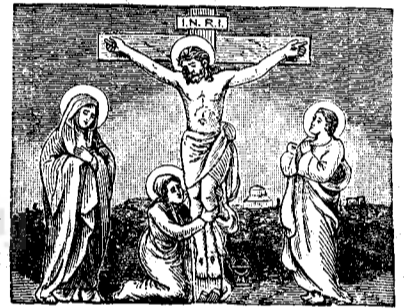
păratul roman *Titus*, aprinzându-se cetatea, pentru a nimici pe Iudeii răsvrăți împotriva Romei. A ars a-tunci și templul zidit în 9 ani pe vremea lui *Irod*, începând dela a. 39 în. de Hrs., unde Mântuitorul a fost întâmpinat de dreptul *Simeon*, a tâlcuit Scripturile la vârsta de 12 ani, a certat pe farisei și cărturari. În acest templu a intrat în ziua Florilor, prin „Poarta cea de aur”, numită și „poarta veșniciei”.

În sufletul lui Isus se frământau gândurile mari ale mântuirii adusă întregului neam omenesc prin jertfa mare de pe cruce. Plângea nu pentru dărămarea zidurilor de piatră, ci pentru peirea atâtor suflete pe piatră care nu au primit pe *Hristos*. Ceata mare a tuturor Cainilor, Irozilor și trădătorilor de calibrul lui Iuda trecea ca pe un ecran de cinematograf pe sub privirile îndurerate ale Acelui care a luat asupra sa răbojul păcatelor noastre urcându-le pe lemnul Crucii, ca să le spele cu sângele său scump. Și pentru ticăloșia omenescă de totdeauna Isus pronunță blestemul: „Vai de omul prin care Fiul omenesc se vinde: Mai bine ar fi de nu s'ar fi născut”.

Lacrima dumnezeiască se vărsa pentru toți nenorociții căzuți în mrejele satanei ca sclavii pă-

jertfă nu se împărtașesc atâția fii ai Cerului, legați prin cătușele de patimi ale satanei.

Priviți pe Mântuitorul atărând în piroane nemiloase pe Cruce și, în-

genunchiți la picioarele lui cereți iertare de păcatele voastre voi toți cei răscumpărați prin Jertfa Mare a Crucii! În afara de Isus nu este mântuire. Iată un cuvânt cuminte a lui *Pascal*: „Stând în afara de Isus *Hristos*, noi nu știm nici ce este vieața noastră, nici moartea, nici Dumnezeu, nici noi înșine”.

Florile din Cer care trebuiesc împletite în cunura faptelor noastre bune pentru câștigarea moștenirii eterne sunt meritele Crucii Mântuitorului, victima iubirii de oameni. După cântarea din strară: „Ca pelicanul răbindu-ți coasta Cuvinte, ai înviat pe fii tăi cei morți, picurându-le lor picături de vieață”.

Zilele sfinte ale Paresimilor ne sunt date prin bunătatea Tatălui ceresc „spre curățirea sufletelor și a trupurilor, spre înfrânarea poftelor și nădejdea învierii”. Dă-ne *Bunule Stăpâne* „lupta cea bună să o luptăm, calea postului să o săvârșim, capetele nevăzuților bălauri să le sfărâmăm, biruitori ai păcatului să ne dovedim, și fără osândă să ajungem să ne închinăm și sfintei *Invieri*”.

Dr. Titus Malai

Cred că cei ce se roagă fac mai mult pentru lume, decât cei ce fac război. Dacă lumea merge atât de rău, este fiindcă sunt mai multe bătălii decât rugăciuni.

DONOSO CORTES

din popor au zis: învățătorule ceartați ucenicii! Răspunsul Domnului a fost apăsător: „Zic vouă, că de vorți cea aceștia pietrele vor striga” (Luca 19). Lasă-ne Doamne mai aproape de Tine, ca să-ți vedem și simțim bucuria ca și durerea Ta din clipele mersului Tău de mărire! ...Te văd Doamne plângând. Așa povestesc Scripturile: „Dacă s'a apropiat, văzând cetatea a plâns pentru dânsa zicând: „De ai fi priceput și tu în această zi celege sunt spre pacea ta... căci vor veni zile...și vrășmașii tăi te vor impresura... și te vor face una cu pământul... și nu vor lăsa piatră pe piatră, pentruca nu ai cunoscut vremea cercetării tale”.

Este vorba de dărămarea Ierusalimului la 70 după *Hristos* prin îm-

catelor, cari — după uncuvânt al *Sf. Ioan Gură de Aur* — ca pasărea prinsă în lanț tot mai mult se încurcă. Aceste cătușe nu sunt de fier, ci așa cum le vede *Sf. Augustin*: „Nu cătușe străine, ci lanțurile voinței proprii mă leagă... ca o boală a sufletului”.

Și cum era să nu plângă „Omul durerii”?... Iubirea Tatălui ceresc trimite pe unul născut Fiul al său, ca să ridice din căderea sa pe omul căzut. Dacă moartea unui *Socrate*, aprinderea Romei, deslănțuirea războiului de azi pot să fie sguđuiri sau tragedii omenesci, jertfărea de sine alui Isus pe lemnul de ocară al Crucii este *tragedia lui Dumnezeu* care moare din iubire pentru oameni.

Și ce poate să fie mai sfășietor decât gândul că din dumnezeiască

Vine Mântuitorul! -- Primește-L în cetatea inimii tale...

Și rămâi mereu statornic cu El --- Ceva în legătură cu evanghelia de Duminecă de la Ioan 12,1-19

La masă cu El...

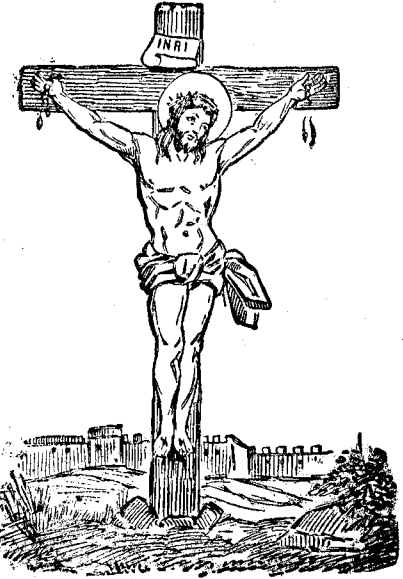
Cu șase zile înainte de Paște, Mântuitorul a venit în Betania unde era Lazăr cel înviat din morți. Acolo i-s-a pregătit o cină, iar Lazăr și alții câțiva au șezut împreună cu El la masă.

Câtă fericire va fi fost în căsuța celor trei iubiți ai Domnului atunci. Lazăr cel înviat din morți nu va fi încetat de a aduce slavă și mărire Numelui lui Dumnezeu. Iar Maria aducându-și aminte de tot ce a făcut pentru ea Dragostea lui Dumnezeu — nu înceta de a plânge — jertfind totul în lumea aceasta, în semn de recunoștință către El...

Și ce bine se va fi simțit și Domnul în căsuța lor... Înainte de patimile și înălțarea Sa la Cer a mai venit odată în acest cuib cald și plăcut, să mai cîneze odată cu cei pe care îi iubea atât de mult (Ioan 11, 35,36).

Iubiți cetitorule! Te întreb: — căsuța ta și inima ta s'au deschis pentru Domnul? În casa voastră și la masa voastră are loc Mântuitorul, așa cum avea în căsuța din Betania?

Iar când stați voi la masă îl chemați și pe Mântuitorul împreună cu

voi? La masa voastră El și frații Lui (Matei 25,40) au loc?

Și față de cele ce se petrec în casa și la masa voastră, Mântuitorul poate să stea?

Dacă nu, — căutați ca Paștele, praznicul învierii, să nu vă găsească tot așa!

Dece nu s'a vândut...

Maria, cu inimă plină de fericirea pe care o dă mântuirea și împăcarea cu Dumnezeu, „a luat un vas cu mir de nard curat de mare preț” a uns picioarele lui Isus și le-a șters cu părul capului ei. Era acesta un semn de prețuire, un semn de recunoștință pentru tot ceia ce a făcut Domnul pentru ea și pentru fratele ei. Era și un semn al dragostei sfinte, a dragostei nemărginite față de Mântuitorul, a dragostei care „socotea toate cele ale lumii ca un gunoi, față de bogăția nespus de mare a cunoașterii Lui“...

Dar prinorul acesta, „risipa” aceasta pe care a făcut-o Maria, era făcută cu preamultă dărnice și dragoste: ca să nu găsească și împotrivitori. Iuda cel care avea să-l vândă pe Mântuitorul de dragul banului, a sărit îndată cu gura, îngrijorat de risipa mirului care s'ar fi putut vinde cu 300 dinari“.

Așa e omul pătimaș. Când cineva își cumpără o Biblie sau o carte bună, când dă un ajutor pentru lucrarea Domnului sau face un alt bine, îndată pătimașul sare cu gura: dece s'a făcut risipa aceasta?.. cu banii aceștia s'ar fi putut face ceia și ceia... etc.

Ferice de cel ce a ajuns la înălțimea dragostei la care a fost Maria când a vărsat mirul cel scump pentru a face plăcere Domnului. Pe înălțimea pe care a fost Pavel când a spus că le scotește toate ca un gunoi — față de cunoașterea lui Hristos. Pe înălțimea pe care erau primii creștini cari se lepădau de tot avutul lor pământesc ca să poată urma liberi pe Mântuitorul.. Atunci,

da, vei moșteni fericirea Mariei „care purtea cea bună și-a ales“...

„Să-l vadă pe Lazăr...”

Merse vestea prin împrejurimi că Lazăr înviase. Și o mare mulțime venea să-l vadă“.

Iubiți frațe! și tu trebuie să fi un Lazăr, pe care Domnul l'a înviat din moartea păcatelor. Iar după ce ai fost înviat din moartea aceasta, bagă de seamă că și la tine vor veni mulți „să te vadă“. Îndată ce au auzit că tu „te-ai pocăit“ — vor fi mulți cari vor privi la vieța ta și faptele tale ca să se încredințeze de aceasta; bagă de seamă ca să nu mai fie în tine omul cel vechiu, pentruca cei ce vor privi la tine, să nu aibă cuvinte de scârbă — ci să preamărească pe Tatăl cel din ceruri (Matei 5,16).

Dar încă ceva. După ce Lazăr a înviat, cineva căuta să-l omoare „căci din pricina lui, mulți... credeau în Isus“.

Iubițul meu, aceasta s'a întâmplat cu toți, cei ce-au înviat cu adevărat. Și trebuie să se întâmple cu toți cei ce-au înviat cu adevărat în Hristos.

De ce atunci te vaești mereu că nu ești înțeles, că ești prigonic, că n'ai nici un preț în fața lor?

Sau nu cumva vrei să fii tu mai de pret decât Stăpânul? (Ioan 15,20)

Ferice de tine dacă vei purta în vieța ta și aceste semne ale Mântuitorului tău.

„Osana!.. Răstignește-L“..

A doua zi Mântuitorul se suia către Ierusalim, fiindcă se apropiau Paștele — și voia să mai vorbească odată norodului, fiindcă știa că ceasul proslăvirii Lui se apropie.

A luat un asin... cel mai neînsemnat între dobitoace — și călare pe el s'a apropiat de mulțimea care îi eșise întru întâmpinare, cu ramuri de finic și stigăte de osana...
Cu câtă paradă îl primeau azi pe Mântuitorul — cei ce peste câteva zile avea să-i ceară moartea! Vai, ce mult trebuie să-L fi durut pe

Mântuitorul această paradă și aceste strigăte de Osana, când știa cât de repede se vor schimba în răgete de ură împotriva Lui.

O, cât de puțin s'a schimbat de atunci, această gloată. Cât de repede sunt gata și azi, oamenii fără Dumnezeu și fără nici o convingere „să treacă delă o evanghelia la alta“, (Ga'teni 1,6). Ce schimbători sânt și azi „frații și prietenii de nume“. Azi îți face făgăduințe solemne de pretenie și frățietate veșnică, iar mâine aceeaș gură și aceeaș mână rosteste împotriva ta hule și neadevăruri pe care nici cei mai neîmpăcați dușmani nu le ar fi spus vreodată.

Așa e „gloata“ să nu ne mirăm — căci așa a fost întotdeauna. Copiii lui Dumnezeu ies și trebuie să lasă din acest fel de viețuire (Evrei 13,13) Cine n'a eșit — nu se poate numi copil a lui Dumnezeu. Și nu este un copil al Lui, ch'ar dică totuși el se încapăținează să-și zică astfel.

Vine Mântuitorul! Suflete dragă — caută să-l primești în cetatea inimii tale. Așterne înaintea lui toate lărimile tale, și roagă L să vină în cetatea sufletului tău ca să fie El Stăpân și Domn acolo. Iar dacă a venit — nu-l mai mai răstigni prin păcatele Tale.

TRAIAN DORZ

Cântați pentru Isus!

*Din zori de zi și până'n noapte
Cântați, Cântați pentru Isus,
Căci El e Soarele veciei
De veșnic luminează sus*

*De glasul Lui ascultă marea,
Văzduhul tot cu nori și vânt,
De glasul lui tresaltă munții
Și'nvie morții din mormânt*

*El are planuri minunate
Ce totdeauna se'nplinesc,
El are bogății nespuse
Sus în palatul cel Cereșc.*

*El are grijă totdeauna
De prea iubii Lui copii
Și cărora le face parte
De nesfârșite bucurii.*

*El este Stâna și Limanul
Acelor care-s prigoniți,
Acelor care'n lumea asta
De multe valuri sunt loviți.*

*Așa că'n orice împrejurare
Sus inimile voastre, sus,
Și cât trăiți aici sub soare
Cântați, Cântați pentru Isus!*

I. Tuduscioiu

Isus sau Baraba?

„Pe cine voiți să vă slobozesc vouă? pe Baraba sau pe Isus ce se zice Hristos? Iar ei au răspuns: pe Baraba. Dar ce voi face cu Isus ce se zice Hristos? Să se răstignească — au răspuns ei (Matei 27,21-22)... Ce tablou jalnic. Fiul lui Dumnezeu, e pus alături de un făcător de rele.

Poporul e pus să aleagă. Și, orbit, poporul alege pe tâlhar.. Și se lapadă de Isus, pe care îl osândește la moarte.

O câtă orbire; pe cel ce morții a înviat și flămânzii a săturat, pe dătătorul vieții l'au lepădat și au cerut să li-se sloboadă un tâlhar. Câtă neleguire, ce mare păcat..

Să nu ne prea grăbim să osândim însă pe acești Evrei, căci de atâtea și atâtea ori facem și noi ca ei.

Și în fața noastră stă Isus și Baraba. Și nouă ni-se cere să facem o alegere. Deoparte Isus și de alta păcatul.

Oridecâteori păcătuim, cerem răstignirea Domnului. Oridecâteori alegem păcatul, stăm și noi în ceata celor ce strigă: „Vrem pe Baraba... iar Isus să se răstignească..“

O, Doamne, Isuse, și eu sunt în ceata celor ce au strigat cu ură: „Să se răstignească“ Prin păcatele mele am trecut în ceata celor ce au strigat împotriva Ta. Oh, iartă-mă Doamne, și ajută-mă să trec deplin și statornic în ceata celor ce stau plângând la picioarele Tale.

I. Mărturie

Noi ne-am hotărât

*Noi ne-am hotărât Isuse
Pe Tine a te urma
Prin dureri și suferințe
Până sus la Golgota*

*Am gustat din pâinea Vieții
Cărea Tu ne-ai dăruit
Și-am văzut Lumina Lumii
De aceea ne-am hotărât*

*Am gustat din pâinea care
N'om mai flămânzi 'n vecie
Și-am băut din apa Vieții
Tu izvor de apă Vie*

*Noi ne-am hotărât să mergem
Pe cărarea către Cer
Unde este casa noastră
Ce ne a pregătit-o El*

*Intărește-ne Stăpâne
Hotărârea ce-am luat
Ca să Te urmăm pe Tine
Să nu cădem în păcat*

*Vrem să Te urmăm Isuse
Câte zile mai avem
Să privim mereu la Tine
Cununa s'o căștigăm.*

Gr. Roșianu — Sibiu

IN GHETSIMANI CU DOMNUL

E seară târzie; umbrele nopții sau lăsat ca un val peste falnicul Ierusalim, precum și peste plaiurile frumoasei țări a făgăduinții.

Din marginea vechiului oraș ce străjuia sus pe munte, se desprinde o mică ceată de oameni, care perzându-se în noaptea tăcută, pășesc zoriți spre muntele Măslinilor.

Era Domnul Isus cu cei 11 ucenici ai Săi.

El mergea tăcut înainte, iar ei îl urmau triști și îngândurați. Trecură pârăul Chedron și ajunseră în grădina Ghetsimani (Ioan 18, 1). Intrând în acest loc tainic, Isus se oprește, și adânc întristat le vorbește: „Rămâneți aici până Mă voi ruga (Marcu 14, 32).

Cheamă apoi dintre ei pe Petru, Iacob și Ioan, — martorii singuratici — ai Slavei Sale de pe muntele Taborului (Mat. 17, 9) — și pătrund mai adânc în grădină. Iși desvăluie înaintea lor durerea și întristarea amară din sufletul Său, cerându-le atât de duios să fie alături cu Dânsul în priveghere și rugăciune (Mat. 26, 38).

El însă nu rămâne cu ei aci de și-i sunt cei mai sinceri prieteni. Sunt prea marginali de a-i înțelege durerea Lui mare și lupta Sa din această noapte înfiorătoare. De aceia merge puțin mai la o parte, ca să fie singur. Acolo ingenunche pe pământul umed de roua nopții.

Fața Lui atât de senină și blândă de până aci, se face palidă și schimonosită.

Până acum a fost cel mai frumos și plăcut om. Pe fața și trupul Lui nu sau văzut urmele păcatelor, ce ruinează biata ființă omenească. Ci fața Sa divină strălucea de nevinovăția care vine dintr'o viață trăită în tovarășia armonioasă cu Dumnezeu. Așa cum L'a descris atât de minunat Psalmistul: „Tu ești cel mai frumos dintre fiii oamenilor, harul este turnat pe buzele Tale“... (Ps. 45, 2).

Dar... Ah! Atingerea cu păcatul nostru îngrozitor, ce a făcut din această frumusețe divină! Suflete al meu, înfioară-te. Acum începe împlinirea profețiilor care îl arată ca pe „omul durerii“... omul cu fața schimonosită din cauza păcatelor omenirii pierdute. (Isaia 52, 14). Omul părăsit de toți (Isaia 53, 3).

Pe câți n'a mângăiat El. În câte inimi

întristate n'a turnat El balsamul mângâierii. Câte ființe sbuciumate n'au găsit în El raziul și adăpostul cel mai dulce. El s'a bucurat cu ceice se bucură și a plâns cu ceice plâneau (Ioan 11, 35).

Dar nimenea din cei mângăiați de El,

nu sunt de față acum să-L mângăie în marea Lui durere.

Isus era acum în cea mai cumplită luptă cu puterile întunecului. În Ghetsimani Isus a înfruntat cel mai furios și îngrozitor atac al iadului. Acesta a fost cel mai cumplit război ce s'a dat vreodată pe pământ. Fiorii iadului au năvălit asupra sufletului Său, ca un uragan puternic. Era clipa hotărâtoare pentru a se decide mântuirea omenirii pierdute.

Păcatele omenirii întregi stau ca un munte în fața Sa. Domnul Isus, îngrozit, cade cu fața la pământ. Gura i-se deschide, și cuvinte strigătoare până la disperare ies din gura Lui. Ele străbat pe undele văzduhului până la Tronul Măririi, la inima bunului Său Părinte. „Tată, dacă este cu putință, depărtează dela Mine paharul acesta“ (Mat. 26, 39).

Ce amar era acest pahar, pe care-l privea Isus cu atâta groază. El roagă pe Tatăl atât de stăruitor „că dacă e cu putință să-l înlăture, să nu-l bea“.

Insă El care a trăit în desăvârșită ascultare, în semn de supunere, adaugă „...nu cum voiesc Eu ci cum voești Tu“ (Mat. 26, 39).

Se scoală și vine la ucenici și îndurerat îi muștră pentru somnul ispititor în care au căzut. *Ti îndeamnă la priveghere și pleacă din nou.* Ingenunche iarăși și cade cu fața pe pământul rece.

În grădină, tăcerea nopții a fost întreruptă de plânsul Domnului, și pământul ud de lacrimile Lui. Plânsul Lui a fost însoțit de picături mari de sânge.

Chinul sufletului, și durerea au fost atât de grele, atât de încordate, încât *fruntea i se brăzase de șiroaie de sudori de sânge* (Luca 22, 44). Atunci în clipele acestea atât de grele, Tatăl a trimis un înger ca să-L întărească (Luca 22, 43).

Ce privești înfiorătoare! Suflete al meu, cutremură-te în fața acestei scene îngrozitoare. Apropie-te și privește pe Fiul lui Dumnezeu în noaptea din Ghetsimani. Privește urmele păcatelor tale pe fața Lui schimonosită. Uită-te suflete al meu, și vezi cum se oglindesc în stropii sudorilor de sânge, nelegiuirile și păcatele tale și ale lumii întregi.

O, tu, suflete al meu, vino și cutremură-te și tu o clipă din ceasul Ghetsimanilor ca nici odată să nu te mai lași înduplecat de șaptele amăgitoare ale păcatului și plăcerilor lumii aceștia.

Iubite suflete cari citești aceste rânduri: Pătruns de suferințele Domnului Isus, poate ai plâns și tu, ca și mine cel ce scriu aceste șire. Dar, iubitele, nu e destul cu atât.

Lacrimile sunt ceva trecător. Câți nu plâng suferințele Domnului în zilele ce amintesc patimile Lui. Dar apoi, ca și iudeii odinioară — Il răstignesc prin poște și păcate murdare.

Nu, iubite suflete. Ci dacă vrei să ai folos de aceste lacrimi, atunci pune hotar vieții tale de păcat și predă-ți viața cu totul Domnului și trăește ca un copil răscumpărat prin jertfa Lui. Domnul să-ți ajute Amin.

ILIE MARINI — Săsciori

Ierusalime, Ierusalime,

Cât de întristată nu putea să fie inima lui Isus când rostea aceste cuvinte. Numai câteva zile îl despărțeau de moartea Crucii. Intrase pentru cea din urmă oară în biserica cea mare a Ierusalimului. Biserica era plină de lume. Isus făcea cea din urmă încercare. Ii erau dragi fiii Ierusalimului și voia să le deschidă larg inima sa dumnezeiască.

Prin mintea lui Isus trecea toată nerecunoștința, toată impietria în rău a unui popor, care nu putea suferi stăpânirea Domnului Domnilor și era mereu cu gândul la vițelul de aur.

Ierusalime, Ierusalime, care omori pe proroci și ucizi cu

pietri pe cei trimiși la tine — Cuvintele lui Isus cuprindeau istoria posomorâtă a poporului ales. Vreme de trei ani Isus a căutat, pe toate căile, să intre la inima Ierusalimului, dar neconținut a fost respins. De câteori fii îndrăgitei Ierusalim nu căutau să-l omoare, să-lucidă cu pietrii. Și dacă vreme de 3 ani n'au reușit, era numai pentru că nu sosise încă ceasul lui.

„Decâteori am vrut să adun pe fiii tăi în ce chip adună găina puiții săi sub aripi și tu nu ai vrut“.

Isus voia să aducă fiii risipiți ai Ierusalimului din robia fără de stăruire a Babilonului și să-i ocrotească în împărăția visată de proroci.

„Și tu nu ai vrut“.
Ierusalimul s'a împotrivit tuturor eforturilor Cerului. Cu cât era mai largă dărnicia lui Dumnezeu, cu atât mai înverșunată era împotrivirea lui.

Suflete creștin, Isus intră triumfător, în Dumineca Florilor, între zidurile Ierusalimului — tu ești Ierusalimul tainic în care Mântuitorul va pogori tot tocul dragostei sale. Te va invita la pocăință. Pentru cea din urmă dată în postul mare îți va cerși lacrima pocăinței și surâsul dragostei tale! Vei fi așa de impietrit încât să-i refuzi o spovedanie bună și o cuminecare sfântă? Il vei lăsa să plângă asupra ta: Ierusalime, Ierusalime.

Păr. N. Pura

Veniți Creștini

Veniți Creștini la luptă sfântă
Veniți sub crucea lui Isus
Căci Sângele iertării astăzi,
In picuri scumpe cad de sus...

Veniți creștini vă cheamă Domnul
Cu El, viața s'o trăiți
De-atâta vreme vă așteaptă
—Veniți creștini la El, veniți.

Veniți creștini căci Domnul este
Alinul celor prigoniți
—Nu lăsați să treacă timpul
Veniți creștini la El, veniți

Veniți căci oara morții sună
In clipa când nu vă gândiți
Cerescul glas pe toți vă cheamă
Veniți creștini la El, veniți.

Simion Paraschiv

Flăcările războiului au cuprins și țările păcii din Nordul Europei

Trupele germane au ocupat Danemarca — Mai multe porturi și orașe norvegiene deasemenea cucerite de germani — Mari lupte navale și aeriene între aliați și germani în Marea Nordului — Germania vrea să ocupe întreaga Norvegia, pentru a pune mâinile pe bogățiile de fier ale acestei țări

După cum am amintit în N-rul trecut, pe neașteptate, în noaptea de 8 Aprilie, Germania a ocupat mica și pașnică țărișoară a Danemarcei. Armata daneză n'a opus nici o rezistență. Regele Cristian și guvernul au făcut act de supunere, poporul fiind îndemnat să se resemneze în fața soartei triste care i-a lovit.

Invadarea Norvegiei

În același timp, 100 de vapoare germane, precum și multe avioane cu cea mai mare viteză, au înaintat spre Norvegia, unde au debarcat trupe, ocupând mai multe localități însemnate (capitala țării: Oslo, portul Stavangen, Bergen, Trondheim și Narvik (portul fierului)). Până acum se spune că germanii au debarcat 100 mii de soldați în Norvegia.

Un guvern filo-german

Ocupând capitala țării, germanii au constituit numaidecât și un nou guvern norvegian, care va lucra sub ordinele Berlinului. Conducătorul acestui guvern, maiorul Quisling a cerut diplomaților străini să asculte de ordinea sa.

Acest guvern nu este însă recunoscut de parlament și de rege, cari au refuzat să primească ocupația germană.

Norvegia luptă

Regele Haakon și guvernul sau refugiat în alt oraș, la Haman. La cererea guvernului german de a se supune guvernul norvegian a răspuns cu toată hotărârea că Norvegia își va apăra libertatea și avutul cu armele în mâini.

S'a ordonat în grabă mobilizarea generală și au început luptele. Loviți de aceeași soartă ca finlandezii, norvegienii se opun cu îndârjire, la încălcarea nedreaptă a pământului lor.

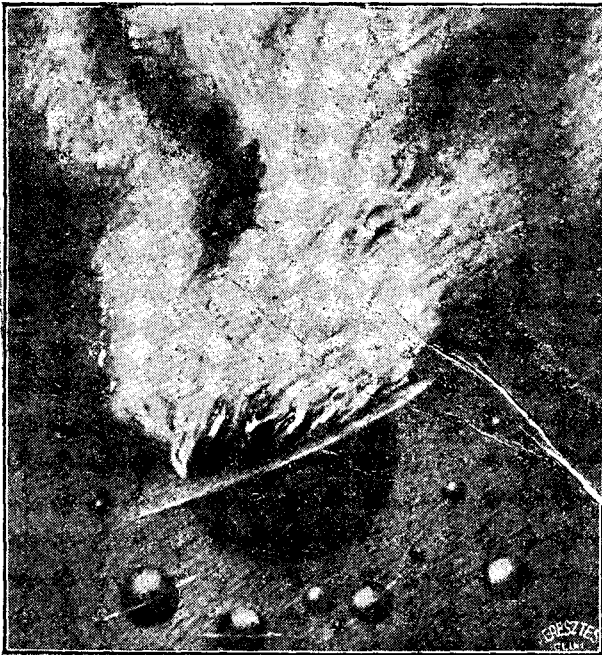
Ajutorul aliaților

Față de această situație, în ziua de 10 Aprilie, d. Paul Reynaud și Daladier au plecat cu avionul la Londra, unde s'a ținut un consiliu de război. În același timp, vapoarele de război și avioanele aliaților, au luat drumul în cea mai mare grabă, spre Norvegia, atacând cu putere vasele de război germane și localitățile norvegiene de pe malul mării, ocupate de aceștia.

Lupte mari

De atunci, luptele au urmat fără încetare. Pe o mare furtunoasă, sau dat ciocniri grozave, la cari se zice că au luat parte peste 200 de vapoare de război și 1600 de avioane.

Dacă pe uscat e greu războiul, oricine își poate închipui ce poate însemna iadul unui război pe apă și în aer pe o mare furtunoasă.

Se 'ntinde focul!..

Pierderi grele

au fost de o parte și de alta. Se pare totuși că pierderile germanilor sunt mai mari.

Ei au pierdut numeroase vase de război din cele mai vestite. Cum ar fi marele vapor transatlantic „Bremen“, care a fost scufundat cu 1200 de oameni, crucișătorul Smiden și altele.

Într-o sigură luptă ce s'a dat în fața portului Narvik din Nordul Norvegiei, englezii ar fi scufundat șapte distrugătoare germane.

Pierderile engleze sunt foarte mici. În opt vase ce transportau trupe și cari au fost scufundate în timp de 2 zile numai, germanii au pierdut 5000 de oameni.

D. Churchill, ministrul marinei engleze, spunea după două zile de luptă, că nemții au pierdut 22 vapoare, iar englezii 12. Germanii anunță că în cursul unui singur atac, au fost doborâte pe coasta Norvegiei 8 avioane engleze.

Până acum nu se pot cunoaște însă adevăratele rezultate, întrucât de prezent. Armata germană a atins granița suedeză.

Luptele continuă

cu îndârjire atât pe uscat cât și pe apă. Orașele și satele Norvegiei sunt bombardate neîncetat de avioanele germane.

Comunicările agenției Havas

Agencia „Havas“ comunică din Paris că războiul fulger prevăzut de d. Hitler, a dat greș

Ocuparea atât de rapidă a porturilor norvegiene s'a făcut prin înșelăciune. Vasele comerciale aduseseră mai înainte material de artilerie sub declarații false în timp ce echipagiile lor se transformau brusc în corpuri militare de debarcare. Mii de falși turiști au îmbrăcat uniforma armatei germane. Norvegienii cari s'au opus pe propriul lor pământ acestui procedeu condamnat de dreptul internațional, au fost considerați saboteuri și împușcați.

Mai mult, Statul Major german anunță prin radio Oslo înștiințarea că supușii norvegieni cari vor răspunde la apelul de mobilizare lansat de guvernul regulat vor fi împușcați.

America va lua măsuri

Față de acest nou atac împotriva unor țări neutre, America se mișcă tot mai mult, pentru a da ajutor aliaților. Dacă un singur soldat german ar pune piciorul în Islanda, St. Unite vor declara război Germaniei.

Cuvântul Regelui Angliei către regele Norvegiei

Regele George al Angliei a adresat un cuvânt de simpatie regelui Norvegiei, în care spune că guvernul Angliei, împreună cu al Franței, vor da tot sprijinul ce le stă în putință Norvegiei, pentru ca forțele aliate luptând alături de cele norvegiene, să arate că această ultimă fărădelege a Germaniei a fost tot pe atât de pripită, pe cât de rea.

Un mic istoric

Sunt mulți cari nu cunosc pricina acestui nou război. Pentru lămurire, dăm cele de mai jos.

Se știe că puțin timp înainte de neașteptatul atac german, aliații au pus mine în apele Norvegiei, cu gândul de a împiedeca comerțul german cu țările Scandinave.

Față de această măsură, Germania a răspuns prin ocuparea Danemarcei și năvala în Norvegia înainte ca aliații să poată face ceva pentru a împiedeca această manevră.

Germania crede că și-a asigurat ferul norvegiano-suedez, aliații spun că această lovitură o va costa mult pe Germania.

Pe de altă parte, se spune că acest atac, nu este decât începutul războiului total, care a început în această parte, lovind chiar aceste țări ale păcii, unde tunul n'a mai bubuit de o 100 de ani.

Finlanda a pierdut în război 10.000 de morți și are 40.000 de răniți. Au fost nimicite de bombe aruncate din aeroplan 4500 de locuințe și peste 50000 oameni au rămas fărăadăpost.

Știri din țară și străinătate

Pentru înzestrarea armatei

Până de curând s'au strâns din toată țara următoarele daruri pentru înzestrarea armatei: 43.369 cămăși, — 36.395 perechi izmene, — 202.097 perechi de ciorapi, — 47.939 mănăși, 37.346 ștergere, 13.813 batiste, 6576 perechi de obiele, 40.072 flanele, 1744 căciuli, 5970 pieptare, 329 cojoace, 1715 perechi bocanci, 14.670 mânecule, 14.182 fulare, și alte lucruri. S'au dăruit în bani 205 milioane lei. Darurile

sosesc în fiecare zi la ministerul înzestrării armatei și la regimente. Toți aceia cari vor face daruri pentru înzestrarea armatei vor primi câte o medalie.

O puternică furtună s'a abătut zilele trecute asupra plasei Bran (Brașov) nimicind acoperișurile mai multor case. În comuna Poiana Mărului-Brașov furtuna a descoperit aproape 100 de case, ale cărora acoperișuri, au fost duse la mari depărtări, apoi 20 de case din bârne de lemn, au fost luate din temelie.

Duminecă 14 Aprilie s'a ținut la „Căminul Vieții Creștine“ o mare adunare a cititorilor acestei gazete.

Păr. V. Chindriș a arătat cauzele cari slăbesc sau distrug moralitatea și credința în popor. Apoi arată și modul în care acestea reze se pot îndrepta. Acesta este: Presa bună, cultura creștină și caritatea bazată pe Evanghelie.

Credincioșii, adunați fiind foarte însuflețiți de dorința realizării unei vieți creștinești mai bune, semnează un proces verbal asupra celor hotărâte în adunare, făgăduind flegare a lucra și jertfi din toată inima pentru această misiune.

Despre mersul lucrării acestui sfinte opere creștinești, vom scrie în gazeta la timpul său.

A APĂRUT:

Spovedește-te bine!

Invățătură, fapte și pilde cu'ose și prelucrate după P. Iosif Chiavarino de societatea de lectură „Sf. Bonaventura“ Liuzi-Călugăra

Tip. „Serafica“ Săbăoani-Roman.

••• Preț 12 Lei •••

În Biserica „Bunavestire“ din Cluj, Str. Chintăului, se vor ținea un curs de Sfinte misiuni în zilele de 21 - 26 Aprilie c. Predicile se vor face de Păr. Simion Chișiu în fiecare zi din săptămâna patimilor seara după serviciul divin dela orele 6. Va îndemnăm să participați.